

عنوان مقاله:

تربیت اخلاقی موقعیت مدار

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات اسلامی در علوم تربیتی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

جمیله علم الهدی - گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در این مقاله تلاش شده به کمک صورتبندی مفهوم «تربیت اخلاقی موقعیت مدار» میان اعتقاد به ثبات اخلاق یا اطلاق ارزش ها و اصول اخلاقی با تغییرات ناگزیر و واقعی که در موقعیت یادگیری پدید می آید به نحوی جمع بندی شود که امکان تحقق تربیت اخلاقی فراهم گردد. زیرا تربیت اخلاقی از یکسو به موقعیت یادگیری حساس است و از سوی دیگر به ثبات اصول اخلاقی وابسته می باشد. ولی متأسفانه بی توجهی به شرایط یادگیری در قالب «نسبیت هراسی» و همچنین بی توجهی به ثبات ارزش های اخلاقی در قالب «نسبیت گرایی»، دو جریان اجتماعی فرهنگی متضاد و نسبتاً پایداری را پدید آورده که یکی از پیامدهای مهم آن غفلت یا تاخیر در برنامه ریزی برای تربیت اخلاقی است. به نظر می رسد رویکرد تشکیک گرایی در تعلیم و تربیت که متکی بر مبانی حکمت متعالیه است (علم الهدی، ۲۰۰۹) می تواند به عنوان یک جایگزین مناسب برای نسبیت گرایی و نسبیت هراسی در حوزه ی اخلاق به سیاستگذاری و برنامه ریزی درباره ی تربیت اخلاقی کمک کند.

کلمات کلیدی:

اخلاق، تربیت، متعالیه، موقعیت، تشکیک وجود، فطرت گرایی، نسبی گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1704111>

